

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo sancti & glorificati vel angeli audiunt preces supplicantium: &
quomodo intercedunt pro nobis. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

iuuatur, nō ei redditur secundum merita. Meruit n. pariter iuuari; quia pariter boni extiterunt. Si vero tantum suffragii consequitur pauper, quantum diues: quid contulerunt diuiti illa specialiter pro ea facta? Sanè dici potest, non ei magis valuisse generalia & specialia, quam pauperi sola generalia suffragia. Et tamen profuerunt diuiti specialia non quidem ad aliud vel magis aliquid, sed ad idem quod generalia, ut ex plurib. & diuersis causis vnum perciperetur emolumenntum. Potest tamen dici aliter, illa plura subsidia contulisse diuiti celeriorem absolutionem, non pleniorem.

Quibus suffragiis iuuabuntur mediocriter boni, qui in fine inuenientur.

E

Sed iterum queritur de aliquo mediocriter bono, quia talib. indigē suffragiis, in ipso consummationis articulo cū reliquis migrabit, si saluus fuerit: pro eo nō offertur ulterius sacrificium, vel oratio, vel elemosyna: nec habebat tantæ perfectio-
nis merita, quæ his suffragiis non egeret. Nunquid ergo saluabitur? Existimo eum quasi per ignem transiuntem, saluari meritis & intercessionibus coelestis Ecclesiæ: quæ pro fidelibus semper intercedit voto & merito, donec implatur Christus.

Cor. 13, 8, 9.

Quomodo sancti glorificati audiunt preces supplicantium: & quomodo intercedunt pro nobis ad Dominum.

F

Sed forte queris. Nunquid preces supplicantium sancti audiunt, & vota postulantū in eorum notitia perueniūt? Non est incredibile, animos sanctorum, q̄ in abscondito faciei Dei veri luminis illustratione latentur, in ipsius contemplatione ea quæ foris aguntur intelligere, quātum vel illis ad gaudium, vel nobis ad auxilium pertinet. Sicut n. angelis, ita & sanctis qui Dei assistunt, petitiones nostræ inotescunt in verbo Dei, q̄ contēplantur, unde & dicuntur angelii orationes & vota nostra offerre Deo: nō quia eum doceat, sed quia ei⁹ voluntatem

Tobias 3, 8.

tatem super eis consulunt. Vnde Aug. Angelis, qui sunt apud Deum intorescunt petitiones nostræ, vt quodammodo offerant Deo, & de his consulantur & quod Deo iubete implendum esse cognouerint: hoc nobis euideretur yllatenter reportet, vnde angelus hominibus ait, Cum oraretis orationem vestram obtuli Deo. Ad omnia quidem scienda sufficit Deo sua perfectio: habet tamen nuntios, i. angelos, non qui ei, quem nescit annuntiat. Non nisi sunt villa quæ nesciat, sed bonum eorum est de operibus suis eius consulere veritatem: & hoc est, quod dicuntur nonnulla nuntiare: non ut ipse ab eis discat, sed ut ab eo ipsis per verbum eius sine corporali sonu nuntiat, etiam quod voluerit, ab eo missi ad quos voluerit. Totum ab illo per illud verbum eius audientes, i. in eius veritate inuenientes, quid sibi faciendum quib? & quando nuntiandum sit. Nam & nos orantes eum, non eum docemus: quia nouit, ut ait verbum eius, pater uester quid vobis necessarium sit, priusquam petatis ab eo. Nec ista ei parte cognouit: sed futura omnia temporalia, atque in eis etiam quid & quando ab illo petitur fuerimus: & quos & de quibus rebus vel exauditurus, vel non exauditurus esset, sine initio ante praesciuit. Non ergo dicitur angelus orationes nostras offerre Deo, quasi Deus non nouerit quid velim, & quo indigeamus: quæ omnia antequam siant, sicut & postquam facta sunt, nouit: sed quia necesse habet rationalis creatura temporales causas ad æternam veritatem referre siue petendo, quid erga se sicut, siue consulendo quid faciat.

*Epist. 120.
honorato,
§. 39.*

Quod dictum est de angelis, attribuit sanctis animalibus. Si a. angeli à Deo per verbum eius discunt petitiones nostras, & quid de his implementum sit, & quid non: Cur non credamus & animas sanctorum Dei facie contemplantium, in eius veritate intelligere preces hominum, & quæ implendæ sint vel non. Inde

est, quod Deus dicitur exaudire preces quorundam, non solum quando effectui mancipat, sed etiam quando innotescit curia angelorum, & sanctorum animarum, quid inde futurum sit vel non: & quod cognoscunt in Dei voluntate esse, volunt & ipsi. Adeo enim supernae voluntati addicti sunt, ut nihil praeter eius voluntatem queant velle. Intercedunt ergo ad Deum pro nobis sancti: & merito, dum illorum merita suffragantur nobis: & affectu, dum vota nostra cupiunt impleri, quod tamen non faciunt nisi voluntate Dei implenda didicerint. Oramus ergo ut intercedant pro nobis: i. ut merita eorum nobis suffragentur, & ut ipsi velint bonum nostrum, quia eis volentibus Deus vult, & ita fieri, ex promissis constat, quod cum quibusdam misericordius agit Deus, quam eorum peccata meruerint, sc. cum mediocriter malis, qui suffragij Ecclesiae iuuantur.

SI VALDE MALIS DETVR MITIGATIONE PÆNE.

DISTINCT. XLVI. A

Sed quæritur hic de valde malis: utrum & ipsi in aliqua poenarum mitigatione Dei misericordiam sentiant, ut minus quam meruerint puniantur? Quid autem eos nullam revelationem poenae habituros: quod confirmant Iacobi auctoritate dicentes: Iudicium sine misericordia fiet illi, qui non fecit misericordiam. Aug. etiam ait, Misericordia hic, iudicium in futuro. Idem distinguens Psal. 32. quomodo omnes vię Domini sine misericordia, & veritas ait. Erga sanctos omnes vię Dei misericordia: erga iniquos omnes, veritas: quia & in iudicando subuenit, & ita non deest misericordia: & nisi 92. Psal. in miserando id exhibet, quod promisit, ne desit 118. veritas: erga omnes autem quos liberat & condonat, omnes viæ sunt misericordia & veritas: quia ubi non miseretur, vindicta veritas datur. Dicens ubi non miseretur, dat intelligi aliquid à Deo fieri. vbi